

“Tendre con la joncada”

Expressió de comparació, per indicar coses comestibles com per exemple la carn, que se pogui mastegar amb facilitat, especialment per les persones ancianes, i també per qui no té bones dents.

La joncada és un derivat de la llet de vaca, que el pastor prepara utilitzant també la part molla “tendra” del jonc, fent un espècie de pasteta que serveix també com a medecina per una forma de malaltia dels cavalls, i altres animals, assai contagiosa i que pot ésser transmesa també als hòmens.

La malaltia se caracteritza amb una inflamació en algunes parts del cos. Quan mengem una cosa que és de bon gust, i que endemés se mastiga bé, i per això és fàcilment digerible, diem que és tendra con la joncada, i a voltes diem també que és una mantega o un butiru.

Aquestes due paraules són un

exemple ben clar de paraules encara utilitzades a l’Alguer en locucions, frases fetes o proverbis i que en el llenguatge corrent no s’apren més.

Així ja de assai temps, o de anys, quan se va a la botiga no demanem: “Dongui-me dos hectos de mantega, o de butiru”, aprem prevalentment la correspectiva paraula de la llengua italiana “burro”.

Vito Loi